

Skarga wniesiona w dniu 26 listopada 2010 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Frontex

(Sprawa T-554/10)

(2011/C 30/95)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: N. Korogiannakis i M. Dermizakis, lawyers)

Strona pozwana: European Agency for the Management of Operational Cooperation at the External Borders (FRONTEX)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji FRONTEX o odrzuceniu oferty skarżącej przedstawionej w otwartym postępowaniu przetargowym Frontex/OP/98/2010 — EOROSUR szeroki projekt pilotażowy (Dz.U. 2010, S 90-134098) oraz wszystkich późniejszych decyzji FRONTEX, w tym decyzji o udzieleniu zamówienia wybranemu oferentowi;
- stwierdzenie nieważności decyzji FRONTEX o odrzuceniu oferty skarżącej przedstawionej w ramach części 1 i 6 otwartego postępowania przetargowego Frontex/OP/87/2010 — umowa ramowa (Dz.U. 2010, S 66-098323) oraz wszystkich późniejszych decyzji FRONTEX, w tym decyzji o udzieleniu zamówienia wybranemu oferentowi;
- zasądzenie od FRONTEX na rzecz skarżącej odszkodowania w wysokości 9 358 915,00 EUR w związku ze szkodą poniesioną wskutek spornego postępowania przetargowego;
- zasądzenie od FRONTEX na rzecz skarżącej odszkodowania w wysokości 935 891,00 EUR w związku z utratą możliwości i w związku ze szkodą w reputacji i wiarygodności; oraz
- obciążenie FRONTEX poniesionymi przez skarżącą kosztami postępowania i innymi kosztami oraz wydatkami związanymi z niniejszą skargą, nawet w wypadku jej oddalenia.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie skarżąca żąda stwierdzenia nieważności decyzji pozwanej z dnia 16 września 2010 r. i 20 października 2010 r. o odrzuceniu oferty skarżącej przedstawionej w postępowaniu przetargowym Frontex/OP/98/2010 — EOROSUR szeroki projekt pilotażowy (Dz.U. 2010, S 90-134098) oraz w ramach części 1 i 6 otwartego postępowania przetargowego Frontex/OP/87/2010 — umowa ramowa (Dz.U. 2010,

S 66-098323), a ponadto wszystkich późniejszych decyzji FRONTEX, w tym decyzji o udzieleniu zamówienia wybranemu oferentowi. Skarżąca żąda ponadto zasądzenia odszkodowania w związku ze szkodą poniesioną wskutek postępowania przetargowego.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi następujące zarzuty.

Po pierwsze skarżąca podnosi, że pozwana naruszyła art. 100 ust. 2 rozporządzenia finansowego⁽¹⁾ — obowiązek wskazania podstaw decyzji — bowiem FRONTEX odmówił przedstawienia skarżącej wystarczającego uzasadnienia lub wyjaśnienia.

Ponadto skarżąca podnosi, że pozwana dopuściła się wielu poważnych błędów w ocenie, naruszyła zasadę niedyskryminacji i nie dochowała kryteriów wykluczenia, naruszając w ten sposób art. 93 ust. 1 lit. f) i art. 94 rozporządzenia finansowego.

Wreszcie, skarżąca podnosi, że pozwana naruszyła zasadę dobrej administracji, ponieważ niezgodnie z prawem pomieszała kryteria oceny i przyznania zamówienia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. 2002 L 248, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 3 grudnia 2010 r. — JBF RAK przeciwko Radzie

(Sprawa T-555/10)

(2011/C 30/96)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: JBF RAK LLC, Al Jazeera Al Hamra, Ras Al Khaimah, Zjednoczone Emiraty Arabskie (przedstawiciel: B. Servais, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 857/2010 z dnia 27 września 2010 r. nakładającego ostateczne cło wyrównawcze i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych politereftalanów etylenu pochodzących z Iranu, Pakistanu i Zjednoczonych Emiratów Arabskich⁽¹⁾,
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1) Po pierwsze skarżąca zarzuca Radzie naruszenie art. 15 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) Nr 597/2009 ⁽²⁾, w zakresie w jakim Rada pominęła okoliczność, że surowce wysłane z Królestwa Arabii Saudyjskiej nie były obciążone należnościami celnymi, a zatem dopuściła się błędu przy obliczaniu marginesu subsydiów. Skarżąca podnosi, że w niniejszej sprawie Rada:

— nieprawidłowo określiła kwotę subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, ponieważ nie uwzględniła istnienia unii celnej pomiędzy członkami Rady Współpracy Zatoki Perskiej (GCC);

— nie uwzględniła wpływu tej unii celnej na wysokość subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych.

W związku z powyższym skarżąca podnosi, że cło wyrównawcze przekracza wysokość subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych stwierdzonych w dochodzeniu.

2) Po drugie skarżąca zarzuca Radzie naruszenie art. 30 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) Nr 597/2009 w zakresie w jakim Rada odmówiła uwzględnienia oświadczeń złożonych przez skarżącą w terminie w dniu 5 sierpnia 2010 r.

3) Po trzecie skarżąca zarzuca Radzie naruszenie art. 11 ust. 8 rozporządzenia Rady (WE) Nr 597/2009 w zakresie w jakim Rada nie zbadała w sposób prawidłowy informacji przedstawionych przez skarżącą w dniu 5 sierpnia 2010 r.

4) Po czwarte, skarżąca zarzuca Radzie naruszenie zasady prawidłowej administracji w zakresie w jakim Rada przyjęła zaskarżone rozporządzenie bez uwzględnienia wszystkich udostępionych jej informacji.

⁽¹⁾ Dz.U. 2010 L 254, s. 10.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 2009 L 188, s. 93)

Skarga wniesiona w dniu 6 grudnia 2010 r. — Novatex przeciwko Radzie

(Sprawa T-556/10)

(2011/C 30/97)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Novatex Ltd, Karaczi, Pakistan (przedstawiciel: B. Servais, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 857/2010 z dnia 27 września 2010 r. nakładającego ostateczne cło wyrównawcze i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych politereftalanów etylenu pochodzących z Iranu, Pakistanu i Zjednoczonych Emiratów Arabskich ⁽¹⁾,

— obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swej skargi, skarżąca podnosi dwa zarzuty.

Po pierwsze skarżąca zarzuca Radzie naruszenie art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 597/2009 ⁽²⁾ poprzez błędne stwierdzenie, że ostateczny system podatkowy (FTR) jest schematem, który prowadzi do umorzenia należności rządowych, a zatem stanowi wkład finansowy i prowadzi do udzielenia korzyści skarżącej. Skarżąca podnosi, że:

— ostateczny system podatkowy nie może zostać uznany za wkład finansowy na podstawie art. 3 ust. 1 lit. a) pkt ii) rozporządzenia Rady (WE) No 597/2009, w związku ze znajdującymi zastosowanie przepisami porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych i ich wykładnią dokonaną w sporach przed WTO,

— sporne rozporządzenie narusza art. 3 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) Nr 597/2009, interpretowany w świetle mających zastosowanie przepisów porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych, poprzez stwierdzenie, że ostateczny system podatkowy stanowi korzyść udzieloną skarżącej.

Po drugie skarżąca zarzuca Radzie naruszenie:

— art. 3 ust. 2 I art. 6 lit. b) rozporządzenia Rady nr 597/2009 interpretowanego zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych, przez wykorzystanie mającej zastosowanie w okresie dochodzenia stawki oprocentowania komercyjnego wskazanej na stronie internetowej State Bank of Pakistan, zamiast stawki oprocentowania komercyjnego stosowanej w czasie, gdy skarżąca zawarła umowę pożyczki;